

پیشگیری از هپاتیت B

- هپاتیت B از راههای زیر منتقل میشود:
- داشتن رابطهی جنسی با فرد مبتلا به هپاتیت B
- استفاده از سوزن، سرنگ و تجهیزات آمادہسازی دارو به شکل مشترک
- تماس با خون یا زخم باز فرد مبتلا
- استفادہی مشترک از لوازم شخصی مانند مسواک، تیغ ریشتراشی، ناخنگیر و موچین
- تولد از مادر مبتلا به هپاتیت B
- قرار گرفت در معرض خون آلوده در هر موقعیتی می تواند سبب انتقال ویروس شود.

هپاتیت B از طریق غذا، آب، ظروف آشپزخانه، شیردهی، بوسیدن سرفه و یا عطسه، منتقل نمی شود. ضمن رعایت نکات ایمنی با توجه به راههای انتقال مذکور، باید بدانید که بهترین راه پیشگیری از انتقال هپاتیت B، واکسیناسیون است.

واکسیناسیون هپاتیت B برای نوزادان در بدو تولد، کودکانی که تا سن 19 سالگی واکسینه نشده اند، تمام افراد بزرگسال در معرض خطر، و تمام کسانی که میخواهند از ابتلا به هپاتیت B پیشگیری کنند، انجام میشود.

واکسن هپاتیت B در سه نوبت، تجویز میشود. بعد از نوبت اول، نوبت دوم یک ماه بعد و نوبت سوم شش ماه بعد از اولین نوبت، تزریق میشود. این واکسیناسیون یک ایمنی طولانی مدت برای فرد ایجاد میکند.

چه کسانی در معرض خطر ابتلا به هپاتیت B قرار دارند و باید واکسینه شوند؟

- هر کسی که بخواهد در برابر هپاتیت B ایمنی یابد.
- همهی کودکان از بدو تولد تا 18 سالگی
- کسانی که با فرد مبتلا به هپاتیت B در تماس خانگی هستند.
- افرادی که از نظر روابط جنسی فعال هستند و بیش از یک شریک جنسی دارند.
- مهاجران و فرزندان آنها که از مناطقی که میزان شیوع هپاتیت B در آنجا بالا است، می آیند.
- افرادی که سوء مصرف مواد به شکل تزریقی دارند.
- هر فردی که در مقطعی از زندگیش به بیماریهای مقاربتی مبتلا شده است.
- افراد HIV مثبت
- همجنسبازان
- کارکنان بهداشتی و کسانی که با خون و ترشحات افراد مبتلا، سر و کار دارند.
- کسانی که به مناطقی مسافرت میکنند که شیوع هپاتیت B در آنجا بالاست.
- افرادی که به بیماریهای مزمن کبدی دچار هستند.
- افراد مبتلا به بیماریهای شدید کلیوی / بیماران همودیالیزی

دریافت واکسن حتما باید در مراکز معتبر بهداشتی و با مشورت پزشک انجام شود.